

РЕШЕНИЕ

№ 8227

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 24.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12765** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ. Образувано е по жалба на А. Н. Р., гражданин на Руската Федерация срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от Консулското длъжностно лице в посолството на РБългария в С. П., Р. Федерация по заявление за виза, подадено на 18.10.2024г. Твърди се в жалбата, че постановеният отказ е незаконосъобразен, защото е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Развити са подробни съображения.

В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв. В., който поддържа жалбата заявява, че неправилно е прието от административния орган, че фирмата – работодател не вписва трудовите договори. Твърди, че от приложените към жалбата доказателства от НАП е видно, че договорите са вписани към 28.11.2024г. Постъпили са подробни писмени бележки, в които прави допълнителна обосновка за допустимост на жалбата във връзка с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ.

Ответникът в съдебно заседание се представлява от юрк. К., която прави възражение за недопустимост на жалбата, поради нарушение на нормата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, според която процесният отказ не подлежи на съдебно обжалване. По същество заявява, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от Завеждащ консулска служба на Посолството на Република България в С. П. по заявление, подадено на 18.10.2024г. е отказана виза тип „Д“ на А. Р., гражданин на Руската Федерация. Като основание за отказа е посочен: чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване или летищен транзит и т.24 - са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване.

Като фактически основания в „Допълнителни забележки“ е посочено: Справката от НАП за актуално състояние на фирма „МИМАКЕР СЪРВИСИС“ ЕООД показва липса на назначени служители на трудов договор. Допълнителната проверка показва, че собственикът не регистрира трудовите договори на служителите и по този начин заобикаля трудовото законодателство и разпоредбите на ЗЧРБ, с цел придобиване на пребиваване на чужди граждани в Република България.

Представена с жалбата е справка от 02.10.2024г. за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, според която: “заверени уведомления за сключени след 01.01.2003г. договори: ЕГН [ЕГН] – А. Н. Р.“ От справката към дата 28.11.2024г. на лист 15 от делото е видно, че фирма „МИМАКЕР СЪРВИСИЗ“ ЕООД има общо 8 броя регистрирани трудови договори, като на 02.10.2024г. е сключен регистрираният с А. Н. Р. договор.

Изискано от съда и представено по делото с придружително писмо рег. № М-2022/05.02.2025г. от Държавна агенция „Национална сигурност“ е писмо рег. № М-19331/11.11.2024г. на ДАНС до директора на Дирекция „Консулски отношения“ МВнР (лист 47). Според писмото, с цел започване на нови проекти, българската фирма „МИМАКЕР СЪРВИСИЗ“ ЕООД се нуждае от специалисти със свободно говорим руски език и съответната квалификация. След одобрение от страна на собственика на фирмата, А. Р. е изпратил дипломата си за висше образование, като дипломиран мениджър по специалността „Мениджмънт“ и чисто свидетелства за съдимост. Справка в НАП показва актуалното състояние на действащите трудови договори към фирма „М. С.“ – липсват назначени служители на трудов договор. Допълнителна справка в информационните масиви е показала, че собственикът на фирмата не регистрира трудовите договори на служителите, които назначава и по този начин заобикаля трудовото законодателство и разпоредбите на ЗЧРБ с цел пребиваване на чужди граждани в страната.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

В о.с.з. процесуалният представител на ответника прави възражение за недопустимост, на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, според който отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Адв. В. претендира, че е налице нарушение на Европейската

конвенция за защита правата на човека и основните свободи, като изброява конкретни права на жалбоподателя, които счита за засегнати от постановения отказ. Във връзка с възражението на юрк. К., съдът констатира, че жалбата, находяща се на лист 6 от делото, всъщност изобщо не е била адресирана от подателя ѝ до АССГ. В нея изрично е записано, че е „жалба по чл.81 от АПК“ и е отправена до директора на Дирекция „Консулски отношения“ при МВн работи, чрез завеждащия консулската служба при генералното консулство на РБългария в [населено място].

Независимо от съдържанието на жалбата, същата е изпратена в АССГ с молба от И. А. – гл. специалист в дирекция „КО“ на МВнР, пълномощник на КДЛ, като в деловодството е постъпила с вх. № 34017 на 19.12.2024г. с всички приложения и цялата административната преписка по издаването на административния акт. Съответно е било образувано и настоящото ахд № 12765 по описа за 2024г. От тези конклюдентни действия следва извод, че горестоящият орган в МВнР е отказал да разгледа подадената до него жалба, след като я е препратил на съда. Същевременно в насроченото открито съдебно заседание процесуалният му представител прави възражение за недопустимост на съдебното производство, поради необжалваемост на отказа за издаване на виза тип „Д“, а Адв. В. моли ход на делото да се даде, т.е. заявил е желание съдът да разгледа жалбата.

Действително правото на труд, което предимно обжалваният отказ на КДЛ засяга не е предмет на уредба в ЕКПЧ – Част първа „Права и свободи“, но в съдебно заседание адв. В. е уточнил, че нарушението на ЕКЗПЧ се изразява освен друго и в нарушение на правото за равно и бездискриминационно третиране на чужденците, което е забранено с чл. 14 и чл. 17 от Конвенцията.

Член 14 от ЕКПЧ разпорежда: „Упражняването на правата и свободите, изложени в тази Конвенция, следва да бъде осигурено без всякаква дискриминация, основано по-специално на пол, раса, цвят на кожата, език, религия, политически и други убеждения, национален или социален произход, принадлежност към национално малцинство, имущество, рождение или друг някакъв признак.“

Член 17 от ЕКПЧ разпорежда: „Никоя от разпоредбите на тази Конвенция не може да се тълкува като предоставяща правото на някоя държава, група или лице да осъществява дейност или актове, имащи за цел потъпкването на правата и свободите, предвидени в тази Конвенция, или ограничаването им в по-голяма степен от предвидената в Конвенцията.“

Видно от съдържанието на чл. 14 ЕКПЧ е, че разпоредбата не предоставя самостоятелно право, а е насочена срещу проявена дискриминация във връзка с правата и свободите, гарантирани от Конвенцията. Член 17 от Конвенцията също няма самостоятелен характер. Нарушението на тази разпоредба също е свързано с някое/някои от правата и свободите, гарантирани от ЕКПЧ. В жалбата не се сочи ясно и конкретно, кое от правата и/или свободите по конвенцията е ограничено от обжалвания отказ в по-голяма степен от необходимото, но следва да се съобрази, че в настоящия случай тя изначално не е била адресирана до съда. В съдебното заседание е направено изрично уточнение от процесуалния представител на жалбоподателя за засегнатите по ЕКПЧ права, който по този начин е отстранил нередовността на жалбата и тя подлежи на съдебно разглеждане (в същия смисъл е Определение № 11157 от 18.10.2024 г. по адм. д. № 9267/2024 г., III отд. на ВАС).

Поради изложеното, съдът намира жалбата за допустима, като подадена срещу акт, който подлежи на обжалване и в законоустановения срок, тъй като няма данни на коя

дата издаденият на 14.11.2024г. отказ е бил съобщен на заявителя.

По същество:

Основният фактически мотив за отказ за издаване на виза тип „Д“ е посоченото в „Допълнителни забележки“: „Справката от НАП за актуално състояние на фирма „МИМАКЕР СЪРВИСИС“ ЕООД показва липса на назначени служители на трудов договор. Допълнителната проверка показва, че собственикът не регистрира трудовите договори на служителите и по този начин заобикаля трудовото законодателство и разпоредбите на ЗЧРБ, с цел придобиване на пребиваване на чужди граждани в Република България“. С жалбата е представена справка към 02.10.2024г. от ТД на НАП С., която показва, че към датата на издаване на отказа 14.11.2024г. трудовият договор на А. Н. Р. е бил регистриран по чл.62, ал.5 от КТ, както и още седем трудови договора със същия работодател, което изцяло противоречи на изложеното от административния орган и прави постановението от него административен акт лишен от фактически основания, т.е. незаконосъобразно издаден и подлежащ на отмяна. Установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Независимо от становището на ДАНС (писмо рег. № М-19331/11.11.2024г. до директора на Дирекция „Консулски отношения“ МВнР), в хода на съдебното производство са представени нови доказателства, които му противоречат и които на основание чл.173, ал.2 от АПК следва да се преценят от административния орган, комуто преписката следва да се изпрати за ново произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Н. Р., гражданин на Руската Федерация Отказ за издаване на виза тип „Д“, издаден от Консулското длъжностно лице в посолството на РБългария в С. П., Р. Федерация по заявление за виза, подадено на 18.10.2024г.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление на А. Н. Р. от 18.10.2024г.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.

Съдия: